

(никой чловѣкъ) прѣдъ Бога (1 Кор. 4; 26, 27, 28).

На истинѣ-тѣ на тѣхъ проповѣдь твърдѣ малко отъ слушатели-тѣ обръщали вниманіе, а забѣлѣжвали само высокы-тѣ изговарянія и сладкы-тѣ краснорѣчивы думы. Іосифъ съсъ скжсаны дрехы стоялъ като изумень, и като оправиль очи-тѣ си на проповѣдникъ-тѣ не пропускалъ ни еднѣ отъ думы-тѣ му; а като ся вѣрщаль у дома си, той говорялъ самъ въ себе си: Іосифе! ты никога нищо такава не си слушалъ; Іисусъ Христосъ дошелъ на земѣ-тѣ да спасе грѣшны-ты, отъ които е единъ и Іосифъ; това е истинно и вѣрно слово. Скоро подиръ това той заболѣлъ отъ тежкѣ-тѣ болестъ, и като лежалъ на постелкѣ-тѣ непрѣстанно говорилъ: Іосифъ е първый отъ грѣшны-ты, обаче Христосъ дошелъ былъ на земѣ-тѣ да ги спасе, и Іосифъ за това го обыча.

Съсѣди-тѣ му много ся учудвали като слушали че той повтаря се едно, и за това го пытали, не усѣща ли той въ сѣрдце-то си нѣкакво спасително промѣняваніе, не е ли ся съединилъ съ Христа чрѣзь вѣрѣ-тѣ, надеждѣ-тѣ и любовь-тѣ? Ахъ, не съмь! отговарялъ той Іосифъ нищо не може да каже за себе си, освѣнь това, че е първый отъ грѣшны-тѣ, обаче той усѣща че слово-то на Апостола е вѣрно: Іисусъ Христосъ е дошелъ былъ на земѣ-тѣ да спасе грѣшны-тѣ; защо и Іосифъ да не бѣде спасень? Единъ като разбралъ дѣ е слушалъ Іосифъ това